Doğan Kardeş

Sayı : 92
29 Temmuz 1968
Pazartesi
Fiatı : 50 Kuruş

ATESTOP
DEVLER SAVAŞI

bakanın

BİLGİLERİNİZ İÇİN OKUL, TASARRUFLARINIZ İÇİN YAPI ve KREDİ BANKASI

Küçük yaşta biriktirilen para bir
mutlu geleceğin ilk adımıdır.

Para biriktirmek için en güzel yol
Yapı ve Kredi Bankasının İkramiyeli Aile Cüzdanıdır.

*

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

(MORAN - 1307) 97

1700

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

29 Temmuz 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 4
Sayı: 654-92

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Kıod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ★ Yazı İşleri ve Abone Telefon : 27 34 54 - 55 - 56 ★ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ★ Altı aylık: 12,5 TL. ★ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ★ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi-Divanyolu, Kıod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

ŞU HAYVANLARDAN DA RAHAT YOK Kİ...

1 San Fransisko Hayvanat Bahçesi'ndeki siyah ayı Kocaoğlan o gün havuzu boş görünce pek keyiflendi. Bahçedeki ayıların en yaşlısı ve kibarıydı. Başka hayvanların da girip kirlettikleri havuzda yıkanmaktan nefret ederdi. Boş havuzda kendini serin suya bırakarak rahat rahat yüzmeğe başladı.

★

2 Fakat az sonra bir boz ayının da suya girmek üzere havuzun kenarına geldiğini gördü. Fena halde tepesi attı. Hırsla yüzerek kıyıya yaklaştı. Boz ayıya da çıkışmağa başladı: Ne vardı yâni Suya biraz sonra girse olmaz mıydı?

★

3 Boz ayı bön bön bakıyor, halâ suya girmek için ısrar ediyordu. Sabrı taşan Kocaoğlan havuzdan çıktı. Boz ayı işin şaka götürür tarafı olmadığını anlamıştı. Kaçmaya başladı. Kocaoğlan da peşine düştü.

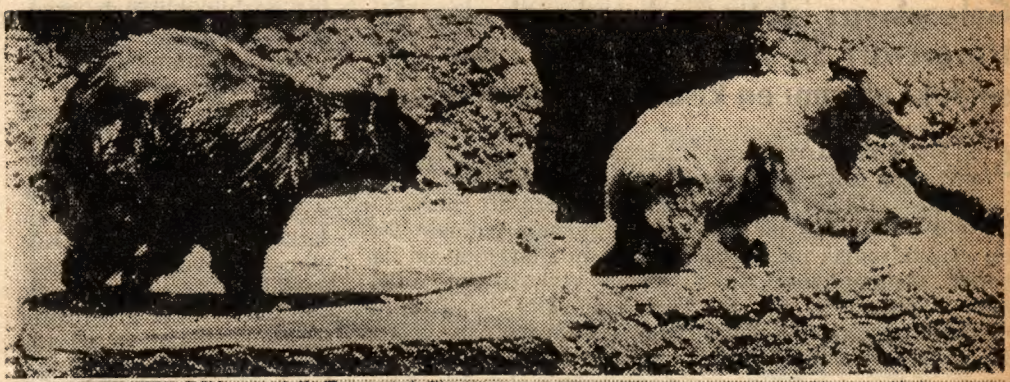

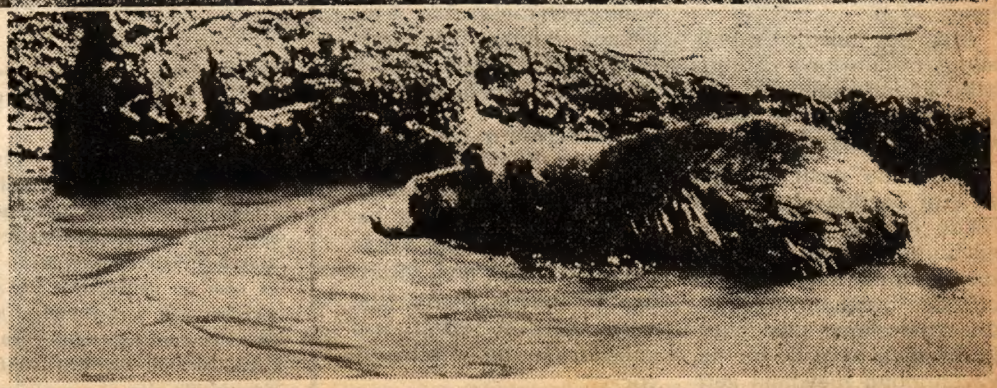

4 Boz ayı çok gençti. Hızla Kocaoğlan'ın önünden kaçarak gözden kayboldu. Boz ayı bir süre bekleyip bakındı. Boz ayının ortadan çekildiğine iyice aklı yatınca yeniden havuza yöneldi. Tadı damağında kalan banyosuna devam etmek üzere de kendini serin suların koynuna bıraktı.

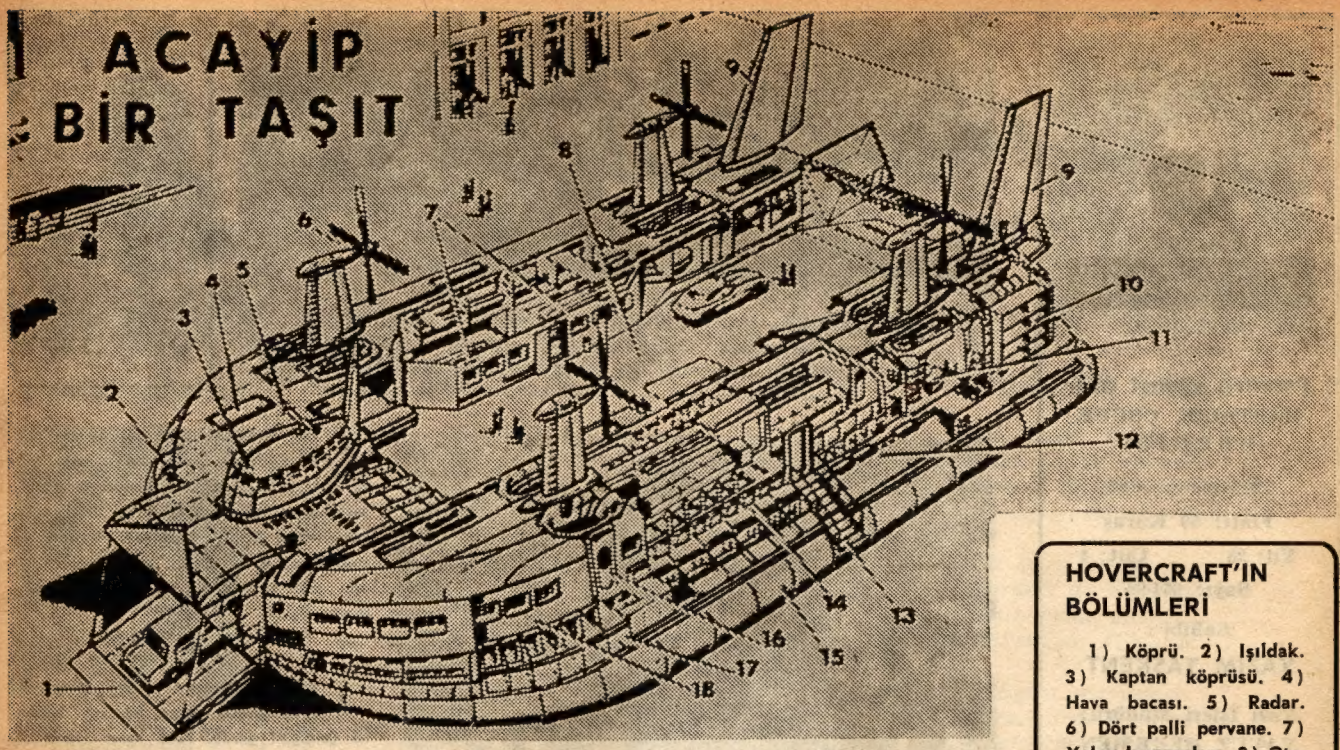

DÜNYANIN EN BÜYÜK HOVERCRAFT'I

Gelecek yaz işletmeye koyulacak olan dev Hovercraft SR N4 Manş'ın iki kıyısı arasındaki ulaşımı en kısa zamanda yapacak.

SR N4 ü kanatsız acayip bir uçak diye tanımlayabiliriz. Hovercraftlarla bir kısmı oturmuş, bir kısmı ayakta olmak üzere 800 yolcu taşınabiliyor. Normal boyutlardaki bir SR N4'de bir kerede 259 yolcu 30 otomobil seyahat edebiliyor.

Araç beş belediye otobüsünün arka arkaya dizilmiş şekli kadar yani kırk metre uzunluğunda ve yirmi metre genişliğindedir.

Şimdi de nasıl hareket ettiğini açıklayalım: SR N4'de herbiri 3400 beygir gücünde türbinli dört motor bulunmaktadır. Aracın altında bulunan deliklerden motorların püskürttüğü basınçlı hava ile bir hava tamponu meydana getirilmektedir.

Böylelikle deniz ya da herhangi bir yüzeyden havaya doğru dik olarak yükselen hovercraft harekete hazır duruma gelmektedir. Aracın düz uçuşunu da üst kısma yerleştirilmiş olan ve motorlara bağlı bulunan her biri altışar metre uzunluğundaki dört pervane sağlamaktadır. Yine arkada bulunan istikamet dümenleriyle taşıt istenen yöne yöneltilebilmektedir.

Hovercraft'ın hızı saatte 150 km. Böylelikle Manş denizini geçmek 20 dakika süren kısa bir seyahat halini alıyor. 165 ton ağırlığındaki bu dev araç yüzeyden bir buçuk metre yüksekte hareket ettiği için dalgalardan hiç etkilenmiyor.

Bu koskoca deniz aracının mürettebatının sayısı hiç de büyüklüğüyle orantılı değil. Onu idare etmeye bir kaptan, bir makinist, bir de tayfa yetiyor.

SR N4'ün yakıt deposu yirmibin litre yakıt alıyor. Bu yakıt ona ancak dört saat yetiyor. Bir hovercraft yapmak için 200 milyondan fazla para gerekiyor. Küçümsenemiyecek bir rakam değil mi? Ulaşım alanında yapılan bu tip araştırmalar sonucunda tekerleğin pabucu dama atılacağa benzer.

Dev SR N4'ün yanına bir de mini hovercraft yapmışlar. Bunu «Midget» diye adlandırıyorlar. Uzunluğu iki metre, ağırlığı ise yalnız 43 kg. olan Midget 30.000 liraya maloluyor. Oyuncaktan pek farkı yok. Bu tanımlama pek yanlış olmasa gerek, çünkü, dört beygir gücünde bir motor ve saatte en çok onbir buçuk kilometre hızı olan bu aracı çocuklar bile rahatlıkla kullanabiliyor.

HOVERCRAFT'IN BÖLÜMLERİ

1) Köprü. 2) Işıldak. 3) Kaptan köprüsü. 4) Hava bacası. 5) Radar. 6) Dört palli pervane. 7) Yolcu kamaraları. 8) Otopark. 9) İstikamet dümenleri. 10) Motorların hava alıkları. 11) Türbinli motorlar. 12) Cankurtaran sandalları. 13) Yolcuların giriş-çıkış merdiveni. 14) Alt kamaralar. 15) Hava yastığı. 16) Tehlike kapısı 17) Pruva bölmeleri. 18) Pruvadaki üst kamaralar.

HOVERCRAFT'IN KISA TARİHİ

Amerika'lıların «sled» (kızak), İngilizler'in «hovercraft» (havada asılı duran tekne) adını verdikleri taşıtın geçmişi pek yenidir. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra helikopterleri geliştirmek için yapılan çalışmalar sırasında Amerika'da Piaceski Uçak Fabrikaları «Uçan Jeep» adlı bir taşıt yapmıştı. Tek kişilik olan bu helikopterin ön ve arkasında bulunan iki büyük pervane taşıtı yerden kesiyor ve böylece onun her türlü yüzeyde hareketini sağlıyordu. İşte hovercraft'lar «Uçan Jeep» ten örnek alınarak İngilizler tarafından geliştirilmiştir. Öncekileri birer kişilik olan hovercraft'lar türbinli motorların gelişmesiyle çok daha büyük olarak yapılmıştır.

GARİP ama GERÇEK

KİRALIK GÖMLEK

Tokyo'da bir giyimevi, müşterilerine aşağı yukarı 100 TL. aylık karşılığında ve iki günde bir kirlisini verip temizini almak üzere gömlek kiralıyormuş. Bu sayede Japonlar, yıllık gömlek masraflarında % 25 bir düşüş sağlıyorlarmış.

KÖPEKLER İÇİN TUVALET

Stockholm Belediye Meclisi, şehrin temizliğini korumak amacıyla, 100.000 liralık bir ödenek ayırmıştır. Bu parayla, şehrin merkezi yerlerinde, «köpeklere mahsus» yol üstü tuvaletleri yapılacaktır.

HAYVAN KIRIMI

Almanya'da yapılan bir istatistik, geçen yıl içinde 44.000 karaca, 700 geyik, 800 domuz ve 122.000 tavşanın trafik kazasında öldüğünü ortaya koymuştur. Yetkili makamlar, bundan böyle ülkede hayvan kırımı önleme çarelerini aramaya başlamışlardır.

BİSİKLETLE AFRİKA TURU

27 yaşında bir Nijerya'lı genç, ülkesinden yola çıkıp, iki yılda bütün Afrika ülkelerini dolaşmak suretiyle turunu tamamlamıştır. Delikanlı, bu yolculuğunda tam beş tane bisiklet eskitmiştir.

ŞOFÖRSÜZ OTOMOBİL

Japonlar, şoförsüz olarak ve saatte 30 km. hızla giden bir otomobilin ilk denemelerini yapmaktadırlar. Bu otomobilin hız ve direksiyon kontrolü, 2 km. uzaklıktan rahatça yapılabilmekte ve yoluna çıkan vasıtalarla çarpışması kolayca önlenmektedir.

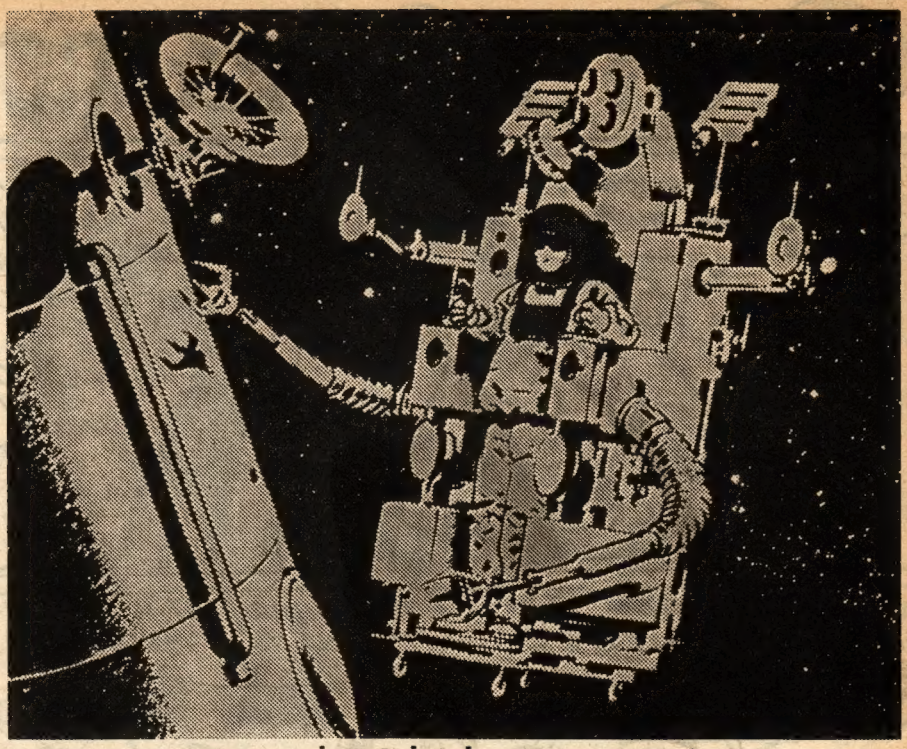

UZAY İŞÇİSİ ARANIYOR

Pek yakın bir gelecekte gazetelerde şöyle bir ilân okumamız mümkün olacak: Bir uzay işçisi aranıyor.

Aranan işçinin iş sahası şimdiden düşünülmüş, ressamımız da bunu size belirli bir şekilde aksettirdi. Bu, gerekli bütün elektronik cihazları düşünülmüş bir taht. Resme dikkat ederseniz tahtta otomatik olarak işleyen kollar, aydınlatma farları, radyo ve radar antenleri bulunduğunu görürsünüz.

Uzay işçisinin görevi, uzayda araştırma yapmak, uzay araçlarının gereçli parçalarının montajını yapmak ve tehlikedeki astronotlara yardım olacak.

Füze motorlu taht ana araçtan 5 km. uzaklaşabilecek ve sekiz saat boşlukta kalabilecektir.

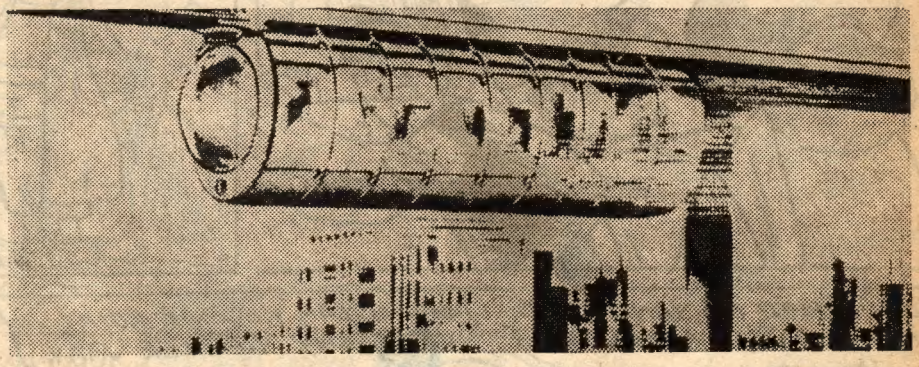

UÇAN OTOBÜS İLE GEZİ

Üç erkek, dördü kız olan Barthalon kardeşler o gün gerçekten de çok eğlenmişlerdi, çünkü babaları evlerinin yemek odasında bir kutu çivi, bir plâstik kutu ve elektrik süpürgesinin motorunu kullanarak bir uçan otobüs icat etmişti.

Şimdi ise bu buluş çok geliştirildi. Lione'daki teknoloji okulunda yapılan araştırmalarla buluş bir büyük iş haline getirildi. Bu da hovercraft gibi hava tamponu ilkelerine dayanarak hareket ediyor.

Uçan otobüsün birçok şehrin trafik sorununu düzenleyeceğe benzer. Hızı saatte 80 km. olan aracın üç yıla kadar işletmeye konulması düşünülüyor.

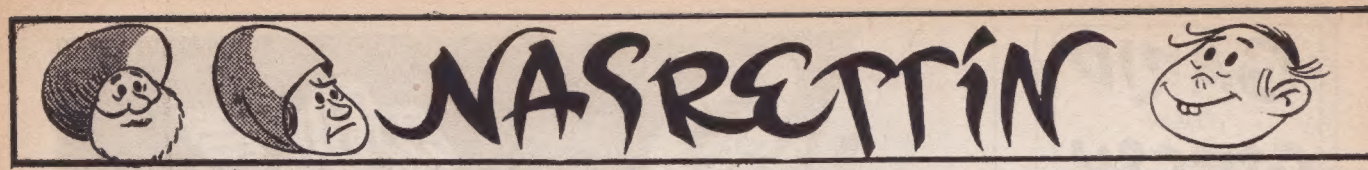
NASRETTİN

İNAN Kİ BİR VURUŞTA, ÖLDÜRÜYOR BU MUŞTA..
40

YÜZ KİŞİYE ÇIKARIM, VURUR YERE YIKARIM... ÖLDÜRÜRÜM, YAKARIM...

YA ÖLDÜRÜRSE BİZİ TİMURLENK'İN ASKERİ? SERERSE LEŞİMİZİ? EN İYİSİ BAS GERİ...
İŞTE YOLLARI AŞTIK TİMURLENK'E YAKLAŞTIK..

BİZ BURADAN UÇALIM, ÇABUK OLUN, KAÇALIM...

ARKAMDAKİ YİĞİTLER, BAŞBUĞLA KONUŞMAK DİLER....

BU YİĞİTLER NE YANDA, HİÇ KİMSE YOK ARKANDA?
BAKMIŞLAR KAÇMAK KOLAY, VAY CESUR YİĞİTLER VAAY...

BAŞBUĞLA BULUŞURUM, GİDER, BEN KONUŞURUM, KARAMANIN KOYUNU, SONRA ÇIKAR OYUNU.

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : ŞEDAT ALKAN

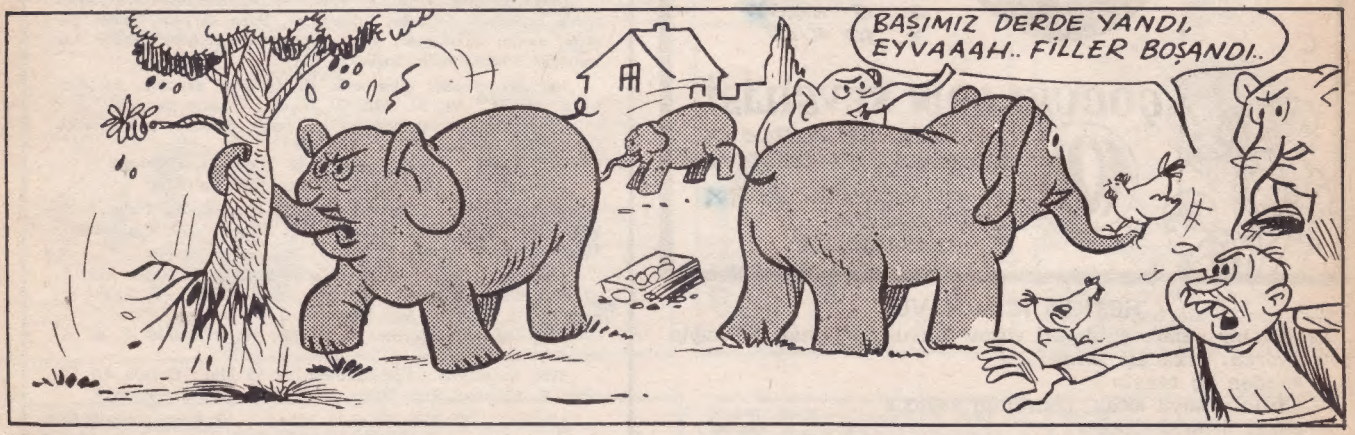

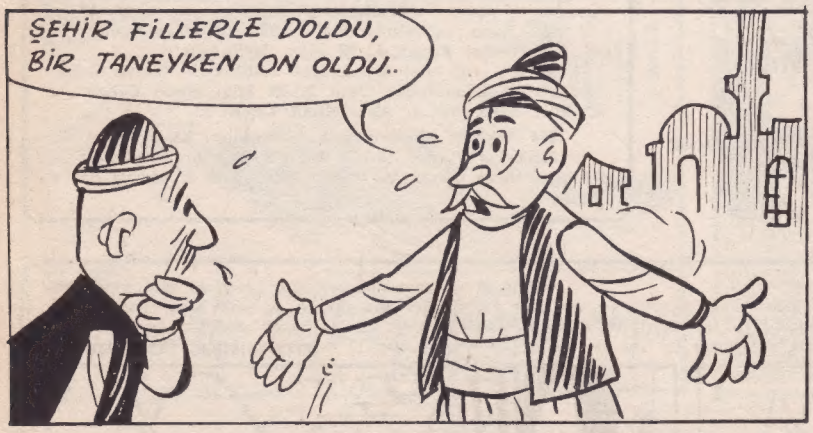

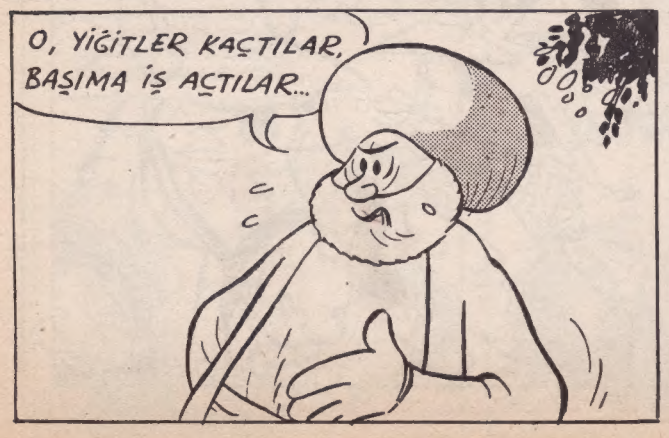

HERKES İÇİN HAVUZ

Zengin bir adam içinde üç yüzme havuzu bulunan villasıyla övünüyordu. Arkadaşı sordu:

— «Neden üç tane?»

— «Birinin suyu sıcak, öbürünün soğuk.»

— «Peki üçüncüsünün?»

— «O boş...»

— «Peki neden?»

— «Yüzme bilmeyen o kadar çok arkadaşım var ki!..»

HAVUCUN FAYDASI

Ahmet'le Can konuşuyordu. Ahmet:

— «Biliyor musun Can.» dedi. «Havuç yemenin gözlere o kadar faydası var ki...»

— «Nasıl olur?»

— «Olur tabii... Sen hiç gözlüklü tavşan gördün mü?!..»

GÜREŞ

MEXICO 68

5 GÜREŞ

Güreş, iki kişinin belirli kurallar içinde, birbirinin sırtını yere değdirmeye çalışarak yaptıkları spordur.

Dünya üzerinde güreşi ilk yapan uluslar Türkler, Eski Yunanlılar ve Roma'lılardır. M.Ö. 648'de yapılan ilk Olimpiyat Oyunları'nın programında güreş de bulunuyordu. Yalnız, o çağda güreş, boksun da karışmasıyla yapılıyor ve buna «Pankreas» adı veriliyordu. Daha sonra Roma'lılar güreşin bu sert kurallarını belirleyerek kırıcılığı ortadan kaldırdılar. Böylece «greko-romen» ortaya çıktı.

Bugün güreşte iki tarz vardır: 1) Greko-romen. 2) Serbes güreş.

Güreş karşılaşmaları 8 X 8 m. genişliğinde, yanında 2 m.'lik boşluk bulunan minderde yapılır. Müsabaka süresi beşer dakikalık iki devredir. 1 orta, üç de yan hakemi tarafından yönetilir. Olimpiyat ve Dünya Şampiyonaları'nda kullanılan minder 6X6 m.'dir.

Greko-romende güreşçiler ayaklarını kullanmazlar, rakiplerini ancak bellerinin üstünden tutabilirler. Buna karşılık, serbes güreşte, canını yakmamak, favul yapmamak şartiyle, rakibin her yanından tutmak mümkündür.

Her iki stildeki güreşlerde şu sikletler arasında karşılaşmalar yapılır: 52, 57, 63, 70, 79, 87, 97 kilo ve ağır,

Olimpiyat Oyunları'nda bugüne kadar derece almış güreşçilerimiz ise şunlardır:

1936 Berlin: (Greko-romen) - 62 kilo: Yaşar Erkan 1. (Serbes) - 79 kilo: Ahmet Kireççi (Mersinli) 3.

1948 Londra: (Greko-romen) - 52 kilo: Kenan Olcay 2. 57 kilo: Halil Kaya 3. 62 kilo: Mehmet Oktav 1. 79 kilo: Muhlis Tayfur 2. Ağır: Ahmet Kireççi 1.

(Serbes) - 52 kilo: Halit Balamir 2. 57 kilo: Nasuh Akar 1. 62 kilo: Gazanfer Bilge 1. 67 kilo: Celâl Atik 1. 73 kilo: Yaşar Doğu 1. 87 kilo: Adil Candemir 2.

1952 Helsinki: (Serbes) - 52 kilo: Hasan Gemici 1. 62 kilo: Bayram Şit 1'inci.

1956 Melbourne: (Greko-romen) - 52 kilo: Dursun Ali Eğribaş 3. 67 kilo: Rıza Doğan 3. 79 kilo: Mithat Bayrak 1.

(Serbes) - 52 kilo: Hüseyin Akbaş 3. 57 kilo: Mustafa Dağıstanlı 1. Ağır: Hamit Kaplan 1.

1960 Roma: (Greko-romen) - 62 kilo: Müzahir Sille 1. 79 kilo: Mithat Bayrak 1. 87 kilo: Tevfik Kış 1.

(Serbes) - 52 kilo: Ahmet Bilek 1. 62 kilo: Mustafa Dağıstanlı 1. 73 kilo: İsmail Ogan 2. 79 kilo: Hasan Güngör 1. 87 kilo: İsmet Atlı 1. Ağır: Hamit Kaplan 2.

1964 Tokyo: (Greko-romen) - 70 kilo: Kâzım Ayvaz 1. (Serbes) - 57 kilo: Hüseyin Akbaş 2. 78 kilo: İsmail Ogan 1. 87 kilo: Hasan Güngör 2. 97 kilo Ahmet Ayık 2. Ağır'da Hamit Kaplan 3.

7 YANLIŞ

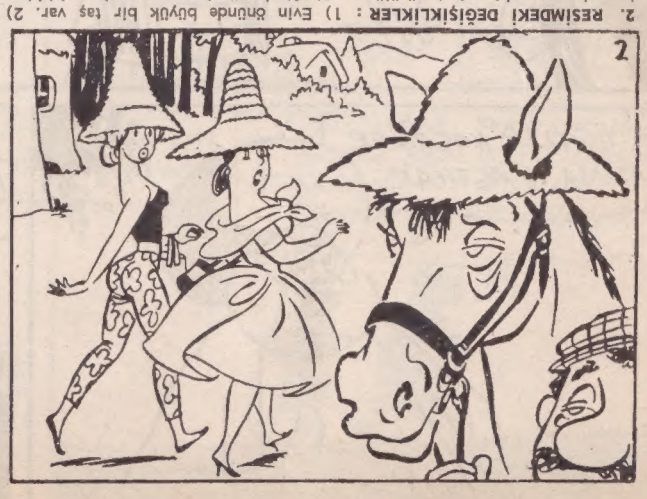

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Evin önünde büyük bir taş var. 2) Pantalonlu kızın şapkasında yatay bir çizgi görülüyor. 3) Siyah ağaçların arasında çalılıklar var. 4) Kadının elbisesinin kolu daha uzun. 5) Diptekî evin sağında bir ağaç var. 6) Atın kulağının şapkadan geçtiği delik daha geniş. 7) Köylünün atı tutan eli görülüyor.

12
KAPTAN ve çocukları
EDİ ile BÜDÜ
3-31
by R. DIRKS
PARAYI, PULU BİR TARAFA BIRAKIP HAKİKİ KİMLİĞİMİ ARAMAYA KARAR VERDİM. NEYE BAŞ VURSAM SONU BOŞ ÇIKIYORDU...
YAZIK OLMUŞ!
VAH.. VAH...
VALLAHİ BEN DE ÇOK ÜZÜLDÜM!..
DEMEK SONUNDA HİPİ OLMAYA KARAR VERDİN.
PEKİ, BURAYA NASIL GELDİN?
BEN HİÇBİR KABİLİYETİ, HİÇBİR ZEVKİ OLMAYAN OT GİBİ BİR İNSANDIM...
BİR GÜN SU KAYAĞI YAPAN BİR GENÇ GÖRDÜM...
İRDEN AKLIMA PARLAK BİR FİKİR GELDİ...
BİR SABAH BİR SU KAYAĞINA ATLIYARAK DENİZE AÇILDIM...
YİİHUU!
DALGALAR KISA ZAMANDA BENİ AÇIK DENİZE SÜRÜKLEDİ...
© 1968 by United Feature Syndicate, Inc
GECE-GÜNDÜZ DALGALARIN ÜSTÜNDE SALLANDIM DURDUM.
ZZZ ZZZ
NİHAYET, TAHAMMÜLÜM KALMAMIŞTI Kİ...
BİR SABAH DALGALAR BENİ SİZİN ADANIZA ATTI...
DEMEK KADERİM BURASIYMIŞ DEDİM VE KABULLENDİM...
HIMF...
DEMEK, SAHİLDE GÖRDÜĞÜMÜZ İZLERİN ESRARI BUYDU!..
AH... UH... OF! PUF.. DANK!
N'OLDU?
BAYILDI GALİBA ZAVALLI!
BUKADAR MACERA ONA ÇOK GELMİŞ OLACAK... DAYANAMADI!
ARKASI HAFTAYA

cici can

KARIŞIK DONDURMA

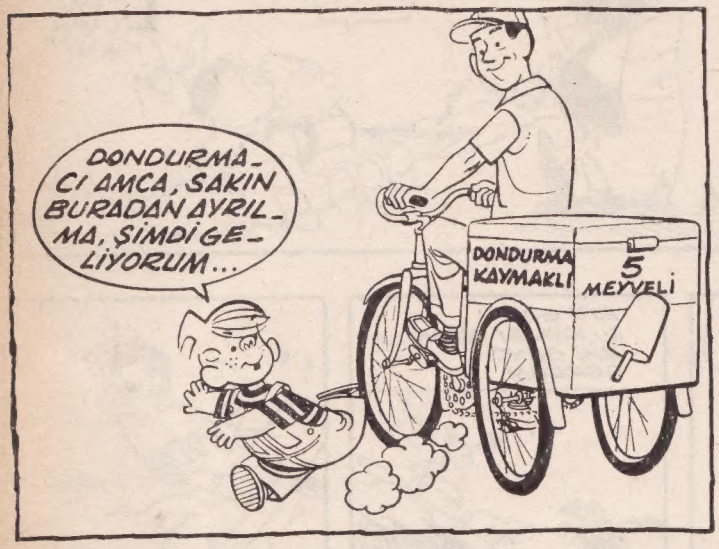

RMA

TABİİ YA! HEM KAYMAKLI, HEM BEŞ KARIŞIKLI KOCAMAN BİR DONDURMA.
AL ŞU ON KURUŞU, GİT BİR KÜLÂH AL!..

ON KURUŞA VERMEZLER Kİ! BİR YALAMALIK DONDURMA BİLE YİRMİ BEŞ KURUŞ!
DEMEK ÖYLE... ÇOCUKLUĞUMUZDA BİZ DONDURMAYI KENDİMİZ YAPARDIK.

SİZ HEP ARMUT PİŞ AĞZIMA DÜŞ İSTİYORSUNUZ... ÖNCE KOCAMAN BİR PARÇA BUZ ALIRDIK...

NRA DA SÜT, ŞEKER, IRTA VE MEYVAYI KARIŞ-
P...

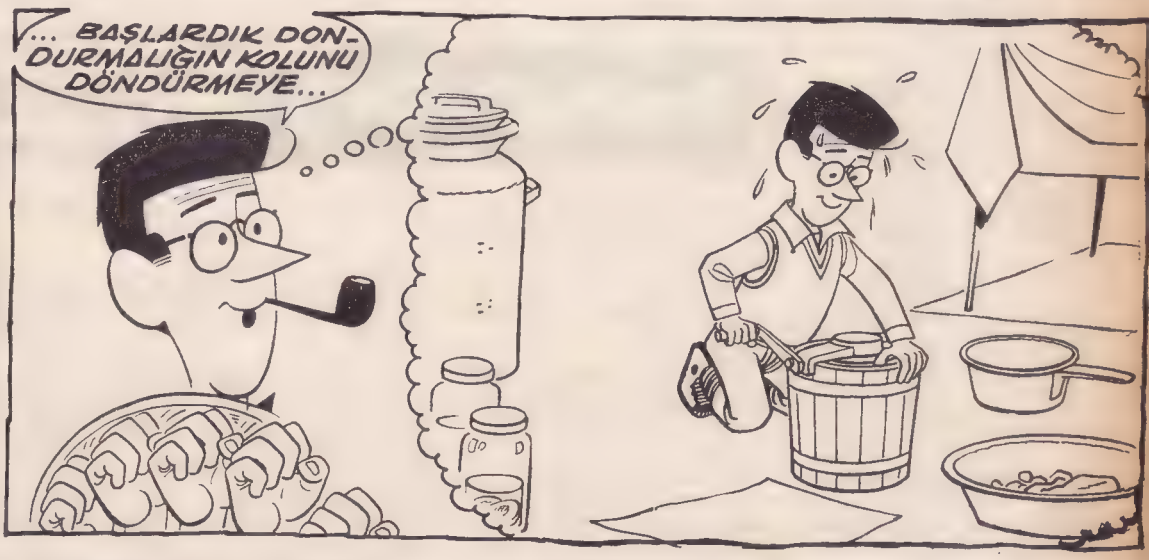
... BAŞLARDIK DONDURMALIĞIN KOLUNU DÖNDÜRMEYE...

M,
TANE DE
DIK.
AMA, YILDIZ... BEN CAN'A ÇOCUKLUĞUMUZDA NASIL DONDURMA YAPTIĞIMIZI ANLATIYORDUM.

GERİSİNİ ANLAT, BABACIĞIM... ÇİLEKLİ, VİŞNELİ KAYISILI NASIL YAPIYORDUNUZ? SOPAYA NASIL TAKIYORDUNUZ?

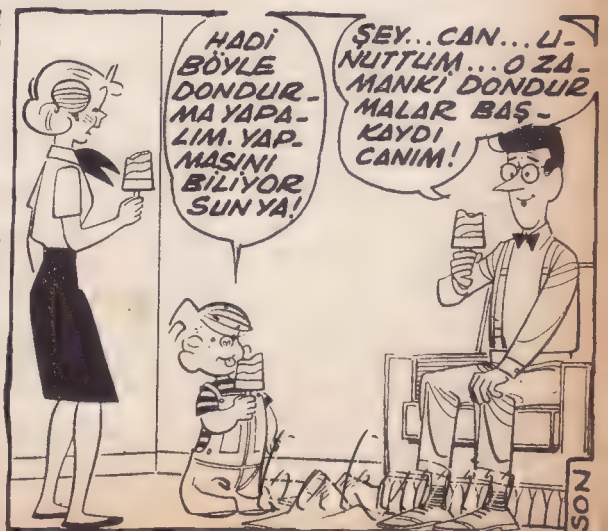
HADİ BÖYLE DONDURMA YAPALIM. YAPMASINI BİLİYORSUN YA!
ŞEY... CAN... UNUTTUM... O ZAMANKİ DONDURMALAR BAŞKAYDI CANIM!
SON

cici can

KARIŞIK DONDURMA

Polis Jensen takma sakalı suçluya uzatıp «Tak şunu!» diye emir verince adam ister istemez denileni yaptı. Sakalı takarken Pete ve Ricky, Schwartz'ın sağ eli üstündeki döğmeyi de gördüler.

Sue ile Holly kendi otomobillerinden inerek değirmene doğru koşarlarken «A, hırsızları yakalamışlar!» diye bağırdılar.

PORSELEN Denizkızı

Çeviren: SEMRA TUNA

— 20 —

Siyah motor çocukların havadan gördüğü rıhtımda bağlıydı.

Polisler, Pete, Ricky ve Bay Clausen otomobilden inip baktılar. Motorda hiç kimse yoktu. Bay Clausen şaşırmıştı:

— «Acaba hırsızlar gelmediler mi,» diye meraklandı.

Polis memuru Jensen:

— «Oldukça garip bir olay,» diyerek motoru aradı, ama onun içinde adamları ele verecek hiçbir şey bulamadı.

Yolun yakınında yürüyen ihtiyar bir adam görünce polisler hemen yanına gidip sorguya çektiler. Adam güneye uzanan yolu gösterdi. İki kişinin bindiği motosiklet rıhtımda çok az durmuştu. Hırsızlar orada denizden gitmekten vazgeçmiş olacaklardı ki tekrar motosiklete atlayıp Kopenhag'a doğru uzaklaşmışlardı. Yanlarında büyük bir şeyler de vardı. Demek ki gemi maketlerini parçalayacak vakit bulamamışlardı henüz.

Polislerle yardımcıları yine eskisi gibi otomobillere binip yola koyuldular.

Yolda birçok bisiklet, motosiklet ve otomobil gördüler, ama aradıkları motosiklet ortalarda yoktu.

Sonunda polis otomobili yol kenarında durdu. Bay Hollister de arkasına yaklaştı. Polisler aralarında bir şeyler konuştular. Bay Jensen otomobildeki telsizle konuşmaya başladı. Bay Clausen çocuklara beş mil ilerde yolun kapatılmasını istediğini anlattı. Ricky:

— Ooo, motosikletekiler kanadlansalar bile oradan geçemiyecekler,» dedi.

'Kanad' sözü Pete'ye yeldeğirmenini hatırlattı. Bulundukları yer oraya yakındı. Çevresini gözden geçirdi. Değirmen sağ tarafta kalmıştı. Polislere de gösterdi.

— «Bakın, işte şurada... Size anlattığım o şüpheli görünen değirmen...»

Pilot Clausen:

— «Evet o,» diyerek çocuğun sözlerini doğruladı.

Ricky:

— «Bana kalırsa hırsızlar oraya saklanmışlardır,» dedi.

Bay Halker yeldeğirmenine giden yolun birkaç yüz metre ilerde ana yoldan ayrıldığını söyledi. Bay Hollister'e de direksiyona geçmesini işaret etti. Pek az bir yol almışlardı ki Pete:

— «İşte hırsızlar, bakın,» diye haber verdi.

Bir motosiklette iki adam değirmen yolundan ana yola çıkıyordu.

Polis otomobili son hızla giderek motosikletin önünü kesti. Polisler hemen dışarı atlayıp adamları yakaladılar. Uzun boylusu:

— «Bu da ne demek oluyor,» diye öfkelendi.

Ricky adamın yüzüne yakından bakarak:

— «Bu Amerika'lı» dedi. «Sesi de bizim Çalısakal'a benziyor, ama sakalı yok.»

Adam:

— «Neler saçmalıyor bu çocuk,» diye tekrar öfkelendi.

Arkadaşı susuyor, çocuklara bakıyordu. Pete ona gözlerini dikerek:

— «Ben bunu da tanıyorum,» dedi. «Beni bağlayan adam!..»

Amerika'lı:

— «Bu çocuklar çıldırmış,» dedi.

Ricky:

— «Yanılıyorsunuz Bay Schwartz,» diye cevap verdi. «Neler yaptığınızdan haberimiz var.»

Bu ismin söylenmesi adamı daha sinirlendirmişti. Polis Jensen üstünü aradı. Gizli silâhı falan yoktu. Yalnız pantolonunun cebinden siyah bir takma sakal çıkradı. Ricky:

— «Gördünüz mü,» diye sevindi.

Polis Jensen sakalı uzatarak suçluya emir verdi:

— «Tak şunu!»

Adam ister istemez bu emri yerine getirdi. Sakalı takarken çocuklar sağ elinin üstündeki döğmeyi de gördüler. Bayrak şeklindeki döğmeyi...

Sue kendi otomobillerinin kapısını açarak bağırdı:

— «A, hırsızları yakalamışlar!..»

Onlar da otomobilden indiler. Bay Schwartz'ı artık herkes tanımıştı. Adam:

— «Bu bir şey ispat etmez,» diyordu.

Polis Jensen üstünü aramaya devam etti. Başka bir cebinden bir çakı çıkardı. Pete:

— «Bu benim çakım,» diye bağırdı. «İşte ispatı. Tivoli'deki sırada oturan demek sendin Bay Schwartz. Sakalını çıkarıp bizi atlattın.»

Polis cebinde adının 'Pancho Schwartz' olduğunu gösteren pasaportunu da bulunca adamın diyecek bir şeyi kalmadı.

O sırada öteki hırsız kaçmaya davrandı ama, polis Halker bir yumrukla onu yere serdi. Adam yerde yuvarlanarak Fransızca bir şeyler söyledi. Sonra sersemlemiş gibi sendeliyerek doğruldu.

İki hırsızın da eline kelepçe takıldı.

Pam, Pancho Schwartz'ın gözlerinin içine baktı.

— «Çaldığın asâ ile porselen bibloyu nereye sakladın?

Adam konuşurken gözlerini ondan kaçırıyordu.

— «Ne dedin, anlamadım.»

Polisler tarafından sorguya çekildikleri zaman iki adam da o konuda bir şey bilmediklerini söylediler. Pete:

— «Değirmeni arayalım,» dedi. «Oraya bir şeyler sakladıklarından eminim.»

Polis Halker hırsızların başında kaldı. Diğerleri polis Jensen'le beraber değirmenin kapısına doğru yürüdüler. Önce polis içeri girdi. Zayıf, ufak tefek bir adam kalıp kalıp peynirleri üst üste koyuyordu. Polisi görünce değirmenin başka bir kapısına doğru atıldı ama, Pete zamanında yetişti.

— «Yakalayın,» dedi. «Uçağımıza kaza yaptırmak istiyen adam buydu.»

— «Dur!»

Polisin bu sert emri karşısında adam irkildi ve durmak zorunda kaldı. Şimdi ellerini oğuşturuyor:

— «Ben inekleri ürkütmek istemedim, kendileri kaçtılar. Ben suçsuzum, inanın,» diyordu.

Schwartz'la arkadaşı hakkında sorular sorulunca bu adam onları tanıdığını bilmezlikten geliyordu. Yalnız adının Smith olduğunu ve Danimarka'daki akrabalarında misafir kaldığını söyledi. Bay Clausen sordu:

© Doğan Kardeş

— «Bu peynirler burada ne arıyor?»

Adam peynirlerin satılıncaya kadar bu eski değirmende depo edildiğini söyledi, ama kimse inanmadı. Değirmen kanadlarının yersiz hareketleri unutulmamıştı. Polis Jensen adamı tutarken diğerleri ortalığı araştırmaya başladılar.

Holly üstü çuvalla örtülü bir şey buldu. Çuvalı kaldırdı. Altından bir motor ve bir makara çıktı. Pilot Clausen:

— «Demek rüzgâr olmasa da kanadlar bunlarla dönüyormuş,» diye açıkladı.

Diğerleri daha heyecanlanarak aramaya devam ettiler. Ondan sonra şaşırtıcı bir keşif yapan Pete oldu.

— «Bakın Bay Jensen» diyerek başka bir çuvalı yerden kaldırdı. Altından bir küme ince tahta parçası çıktı. Bunların çalınan gemi maketlerinin parçaları olduğunu anlamak güç değildi. Smith:

— «Ben yapmadım! Ben yapmadım,» diyerek kendini savunmak istiyordu.

Polis Jensen adama kelepçe takarken:

— «Asa nerede, yerini söyle,» dedi.

Karen:

— «Denizkızı biblosu nerde,» diye ekledi.

— «Bilmiyorum, inanın...»

Değirmeni bir daha aradılar, ama ne asayı, ne denizkızını bulabildiler.

Pam Pete'yi yanına çağırarak kulağına bir şeyler fısıldadı. Ondan sonra yuvarlak peynir kalıplarına teker teker vurmaya başladılar. Pete birden bağırdı:

— «Bak Pam, galiba bunun içi boş!..»

Dikkatle bakınca peynirin çevresinde ince bir çizgi buldular. Pete:

— «Bu mutlaka kesilmiş» dedi.

Çakısını oraya sokarak peyniri ayırdı. İçi oyulmuş iki parça meydana çıktı.

İçinde üstü kıymetli taşlarla kaplı asa duruyordu. Ricky:

— «Prensin asasını buldular,» diye sevinçle polise haber verdi.

— «Aferin çocuklar, aferin! İşin esrarını siz aydınlattınız!..»

Pam:

— «Ama henüz bitmedi,» diye cevap verdi. «Porselen denizkızı elimize geçmedi.»

(Devamı var)

MEHMET MUTLU
Ankara 2 Ağustos 1957

GÖNÜL GÜRGÂN
Varşova (Polonya)
3 Ağustos 1958

HİKMET YETİLMEZER
Eskişehir 1 Ağustos 1956

SERDAR MARMARA
Ödemiş 31 Temmuz 1955

SERPİL ŞENGELDİLER
İstanbul 30 Temmuz 1959

FERHAN GİNKÖK
İstanbul 4 Ağustos 1959

bu hafta doğan KARDEŞLER

JEAN - BATİSTE LAMARCK (Bazentin - 1 Ağustos 1744)

Çağının en büyük tabiat bilginlerinden biridir. Botanik ve zooloji dallarındaki çalışmalariyle tanınmıştır. Hayvanları sınıflama metodu üzerinde önemli düzeltmeler yapmıştır. 18 Aralık 1829'da ölmüştür.

OLCAY ÜNAL
İstanbul 3 Ağustos 1957

FAHRETTİN ER
Afyon 29 Temmuz 1960

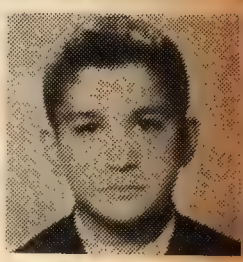

EKREM GÖYÜNÇ
Üsküdar 30 Temmuz 1955

SERVET EKİCİ
Gaziantep 1 Temmuz 1955

GÜNNUR KUT
Lüleburgaz 3 Ağustos 1964

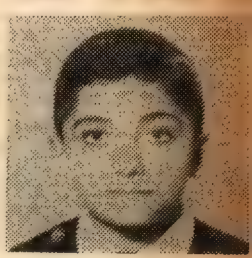

LEVENT ÇORAN
İstanbul 1 Ağustos 1956

MEHMET TAHAOĞLU
Ankara 3 Temmuz 1956

RECEP DEMİREL
Tosya 30 Temmuz 1953

SİNEM ÇELİK
İstanbul 2 Ağustos 1957

BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN :

1 — İki adet vesikalık fotoğraf ile

2 — Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi, doğduğunuz tarihi. (yıl, ay, gün - rakam olarak) ve ev adresinizi yazıp şu adrese gönderin :

DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
«Bu Hafta Doğanlar» Köşesi
Divanyolu, Klodfarer Cad. No. 5 İSTANBUL

Not : Mektuplarınızı doğum gününüzden 1 ay önce elimizde bulunacak şekilde postalayınız.

Tarzan
7
STRİKER ADINDA FENA KALPLİ BİR BEYAZ AKAMBA YERLİLERİNİ ZAKARA ADLI ESRARA ALIŞTIRIR. TARZAN BAZI İYİ KALPLİ AKAMBA'LILAR-LA BİRLİKTE STRİKER İLE MÜCADELEYE HA-ZIRLANMAKTADIR.
İŞTE, STRİKER'İN ZAKARA ÇUVALLARI YÜKLÜ KAYIĞI SURADA DURUYOR, GÖR-DÜN MÜ, TARZAN ?

STRİKER HENÜZ GELMEMİŞ. AMA KAYIĞIN BAŞINDA İKİ SİLÂHLI NÖBETÇİ VAR...
BU ADAMLA BİZ BAŞA ÇIKA-MAYIZ !..

BEN BİR ÇARE BUL-DUM...
ONUNLA BA-ŞA ÇIKARIM BEN!

NE? NEHİRE Mİ GİRE-CEKSİN, TARZAN? AÇ TİMSAH-LARIN NASIL YEM BEKLEDİK-LERİNİ GÖRMÜYOR MUSUN?

BİR ZAMANLAR BİR TİMSAHIN DERİSİNİN İÇİNE GİRİP ONLARI ALDATMIŞTIM...
7-24 1846
JOHN CELARDO

ŞİMDİ SİZ KÖYÜNÜZE DÖNÜN, HERKES UYKUDAYKEN ZAKARA YETİŞTİRİLEN TARLALARI ATEŞE VERİN...

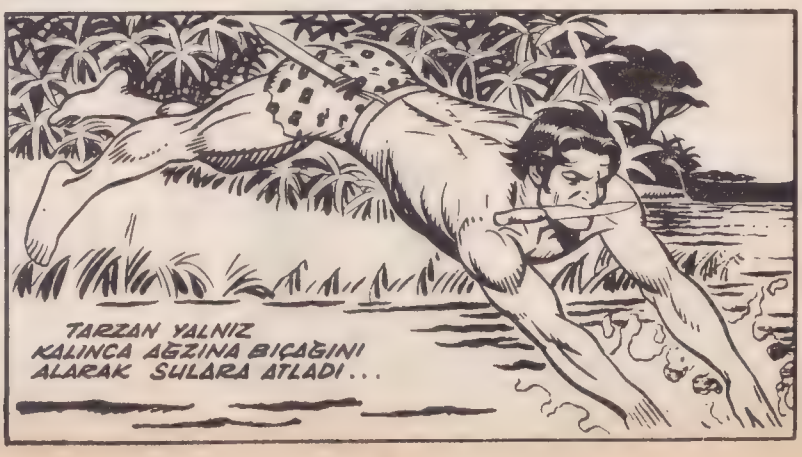
TARZAN YALNIZ KALINCA AĞZINA BIÇAĞINI ALARAK SULARA ATLADI...

BAK, BİR TİMSAH BİZE DOĞRU YAKLAŞIYOR!
BEYAZ ADAMIN BU SİLÂHI ÇOK KUVVETLİ... VAHŞİ HAYVANLARI TA UZAKTAN ÖLDÜRÜYOR..
STRİKER'İN NÖBETÇİLERİ BANA MI ATEŞ ETTİLER ACABA?.. BENİ GÖRDÜLER GALİBA!..
GÖRMEMİŞLER!.. BU TİMSAHA ATEŞ ETMİŞLER VE ONU ÖLDÜRMÜŞLER...
ONLARA GÖRÜNMEDEN ŞU TİMSAHI SAHİLE ÇEKMEYE BAKMALI...
TARZAN YILDIRIM HIZIYLA TİMSAHIN DERİSİNİ YÜZDÜ...
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1966 by United Feature Syndicate, Inc.
ÖBÜR TİMSAHLARIN ARASINDA İNSAN KOKMAMAK İÇİN VÜCUDUNU TİMSAH YAĞI İLE YAĞLADI...
7.31
1847
...VE BÜYÜK BİR DİKKATLE TİMSAHIN İÇİNE GİRDİ...
İPLERİ DE BAĞLAYINCA TARZAN ŞİMDİ TAM BİR TİMSAH OLMUŞTU...
ARKASI VAR

KÖPEĞİN OYUNU

Öleceğimi bilsem Tobi'nin sırrını kimselere söylemezdim. Onun oynadığı oyunu da anlamıştım. Evet, Tobi gibi bir köpek için üzülmek gereksizdi...

İnsanlarla hayvanlar arasındaki dostluk, tarih öncesi çağlara kadar uzanır. Ama, bütün hayvanlar arasında, köpek, insana en sadık bilinenidir. Tabiî, karşılıksız dostluk olmaz. Bazan da insanların hayvanlara bağlandıkları görülür. İşte, Tobi'nin hikâyesi, bunun en iyi örneğidir.

Kim ne derse desin, ben Tobi'yi suçlu bulmuyorum; tam tersine, ona yürekten bir sevgi duyuyorum. Sahipleri Tobi'ye çok iyi davranıyorlardı, ama, pek uyuşuk ve bayağı insanlardı. Köpeklerine yalnızca yemek ve yatacak bir yer vermekle, onun bütün isteklerini karşıladıklarını sanıyorlardı.

O kasabanın bir kenar mahallesinde, büyük, ahşap bir evde kalıyorduk. Tobi'nin sahipleri ise, yolun öbür yakasındaki yeni yapılmış villalarında oturuyorlardı. Ailenin sabahtan akşama dek çalışan, iki yetişkin oğlu vardı. Anaları orta yaşlı, iri yapılı bir kadındı ve gününü ev işi yaparak, radyo dinliyerek geçirirdi.

Sahiplerinin sık sık çağırmalarından adını öğrendiğimiz Tobi, pek gelişmemiş, beyaz kahverengi karışımı tüylü bir ev köpeğiydi. Kulakları iki yana düşüktü ve kısa bir kuyruğu vardı. Garip bir hayvandı, kendisiyle şakalaşılmasına bayılırdı. Bana öyle geliyor ki, sahiplerinin evinde çıt çıkmaması, temizliğe titizlik derecesinde önem verilmesi, Tobi'yi sıkıyor, hele radyonun cırlak sesi onu çileden çıkarıyordu.

Tobi, arkadaş canlısı bir köpekti. Bütün gün kendisiyle meşgul olacak birini arıyordu. Her nasılsa, bizim aileyi bu iş için gözüne kestirdi.

İlk zamanlar bahçemize dadandı. Durumundan, bizden birşeyler beklediğini sezmemek imkânsızdı. Onu görmezlikten de gelemiyorduk, çünkü eninde sonunda gözümüze ilişiyordu. O zaman, sanki kendisi biz çağırmışız gibi, kuyruğunu sallıya sallıya ayaklarımızın dibine gelerek sevinç sesleri çıkarır, zorla kendisini sevdirirdi...

Her gece yatmadan önce kapıyı kilitlerken, bir de bakarım ki Tobi, eşikte nöbet tutmaya gelmiş... Onu bizim eve çektiğimiz için kendimizi kabahatli buluyorduk. Bu yüzden, elim erdikçe Tobi'yi peşime takar, asıl evine götürürdüm. Her şeyden önce, onu evimizde hiç beslemezdik. Böylelikle, hiç değilse yemek saatlerinde ister istemez evine dönerdi. Bize gösterdiği yakınlık yüzünden Tobi'ye sert muamele edemezdik ama, büyük annem, zavallı hayvancağızın canına okurdu. Tobi'ye işaret parmağını uzatıp, «Haydi bakalım, evine dön!» dediği zaman, beriki kuyruğunu apış arasına kıstırdığı gibi evinin yolunu tutardı!..

Tobi, sanki kendisini biz çağırmışız gibi, kuyruğunu sallıya sallıya ayaklarımızın dibine gelir, zorla kendini sevdirirdi.

Bir sabah ağabeyim bana sokak kapısından seslendi:

— «Selmin, bak, Tobi gene bize geliyor, hem de yatağıyla yorganıyla!»

Pencereden baktım. Gerçekten de Tobi, sahibesinin küçük bir halısını ağzına almış, kurula kurula bize geliyordu! Üzeri sarı ve pembe güllerle çok sanatkârane bir şekilde işlenmiş, kenarları saçaklı, güzel bir halıydı bu. Halının kumlu yollarda ve ıslak çimenlerde sürüklenişini tasayla seyrediyordum...

Tobi kapımıza kadar geldikten sonra halının üzerine oturdu ve memnun bir edayla bize bakmaya başladı. Bu hareketiyle, tamamen bize taşındığını mı, yoksa halıyı hediye etmek mi istediğini bir türlü anlayamadım. Ama, sanıyorum ki, Tobi, beş vakit namazındaki büyükannemize bir seccade hediye ederek onun gözüne girmek için yapmıştı bu işi... Yolun öbür yakasındaki villaya endişeyle baktım. Neyse ki görünürlerde kimsecikler yoktu. Halıyı apar topar alıp komşunun ön bahçesine bırakıverdik. Tobi bu davranışımızdan hiçbir şey anlamamış olmalı ki şaşkın şaşkın bize bakıyordu. Tuhaf yaratıklardı şu insanlar!..

Daha sonraki günler, gene böyle hediyeler alırız diye ödümüz patladı. Ama, halı olayı Tobi'ye iyi bir ders olmuştu anlaşılan, bir daha böyle bir işe girişmedi.

Sonbaharın peşinde soğuk kış günleri geldi çattı. Diz boyu kar yağdı. Buna rağmen Tobi, bizi dolaşmaktan geri kalmıyor, her akşam yemeğinden sonra kapımızı tıkırdatıyordu. Yatma saatine kadar onu evimizde alıkoyardık. Bu uzun ve soğuk kış gecelerinde, Tobi ile aramızda çok gizli bir anlaşma vardı! Tobi dışarı çıktıktan sonra kapıya yakın bir yerde saklanır ve ev halkının yatmasını beklerdi. Alt katta yattığım için, benim odamın penceresi alçaktı.

Pencereyi sessizce açınca, Tobi'yi iki ön ayağıyla pervaza dayanmış, bekler bulurdum. Soğuk ve kardan kaskatı kesilmiş hayvancığı içeri alırdım. Tabiî, benim bu yaptığım doğru bir hareket değildi ama, başka türlü nasıl davranabilirdim? Hava öylesine berbat, köpeğin vücudu o kadar narindi ki!.. Üstelik hayvan hiç mi hiç evine dönmek istemiyordu.

Beni düşündüren şey şuydu: Bana olan bütün bağlılığına rağmen, Tobi, sabah olunca hemen evine dönmek isterdi. Ben pencereyi açar açmaz, ok gibi dışarı fırlardı.

Bir gün Tobi'nin sahibesini ziyarete gittim. Ona köpeğini çok sevdiğimizden söz ettim. Kadıncağız pek sevindi. Köpeğinden çok memnun olduğunu, onun başka köpekler gibi kendisini rahatsız etmediğini söyledikten sonra sözlerine ekledi:

— «Tobi'nin güzel bir kulübesi var. Fakat orasını nedense fazla kullanmaz. Soğuklar başladığından beri evin altındaki boşlukta yatıyor ve hiç sesi çıkmıyor. Onu hangi sabah yemeğe çağırsam, esniyerek, hayatından memnun bir tavırla koşar gelir. Ben de köpeğimin iyi bir gece geçirdiğini anlarım...»

Öleceğimi bilsem, Tobi'nin sırrını kimselere söylemezdim. Fakat onun oynadığı oyunu da anlamıştım. Ertesi sabah herkes uykudayken onu dışarı çıkardım ve dikkatle izledim: Komşu evin bacasından duman tütüyordu. Sabah kahvaltısı için mutlaka birşeyler hazırlıyorlardı. Tobi yolu dosdoğru geçti ve evinin altındaki sundurmaya yöneldi. Az sonra sundurmadan çıkarak, sahibesini orada uyuduğuna inandıracak ve önüne konacak kahvaltılığı afiyetle yiyecekti!

Uzun süre düşündüm ve şu karara vardım: Tobi gibi bir köpek için üzülmek gereksizdi. O nasıl olsa, her ihtiyacına bir çare bulabiliyordu...

ALİ AHMET: Galatya, Magusa - KIBRIS. **(16 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor. İstiyenlerle değişebilecek.)**

MEHMET TURAN: Galatya, Magusa - KIBRIS. **(16 yaşında, pul topluyor, eşanj yapmak istiyor.)**

MEHMET ARIKAN : Galatya, Magusa - KIBRIS. **(16 yaşında lise öğrencisi. Her konuyla ilgileniyor.)**

ÖZBAY OSMAN : Namık Kemal Lisesi No. 546, Magusa - KIBRIS. **(16 yaşında, pul ve kortpostal biriktiriyor.)**

ALTAY HASAN : Ali Paşa sokağı No. 11, Magusa - KIBRIS. **(15 yaşında pul biriktiriyor.)**

İLKAY HASAN : Ali Paşa Sokağı No. 11, Magusa - KIBRIS. **(16 yaşında her konuyla ilgileniyor.)**

KUBİLAY MUSTAFA : Namık Kemal Lisesi No. 840, Magusa - KIBRIS. **(15 yaşında öğrenci. Her konuyla ilgileniyor.)**

AHMET MEMDUH : Namık Kemal Lisesi No. 525, Magusa - KIBRIS. **(15 yaşında öğrenci. Her konuyla ilgileniyor.)**

ABDULLAH MUSTAFA : Zannetu sokak No. 11, Omorfo - KIBRIS. **(16 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

HÜSEYİN MUSTAFA : Zannetu sokak No. 11, Omorfo - KIBRIS. **(14 yaşında her konuyla ilgileniyor.)**

ZİHNİ SALİH : Lefke Lisesi, Lefke - KIBRIS. **(13 yaşında öğrenci. Her konuyla ilgileniyor.)**

OSMAN BALCI : Ticaret Sarayı, Yeni Sümer Mağazası No. 35-36 - ADAPAZARI. **(16 yaşında lise öğrencisi. İngilizce biliyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

NEJAT ŞEREFLİ : Hatay Cad. Üçyol, 277 sokak No. 58 - İZMİR. **(16 yaşında. Sinema ve müzikten hoşlanıyor. Kartpostal biriktiriyor.)**

CELÂL ÖZGÜL : Kayabaşı Mah. Eyüp sokak No. 2 - MARAŞ. **(17 yaşında. Müzik, seyahat ve spordan hoşlanıyor.)**

EROL ÖZKAN : Şehit Pamir Cad. No. 97 - İSKENDERUN. **(16 yaşında. Şiir, kartpostal ve pul meraklısı.)**

MEHMET ELİTOĞLU : Lozan Zaferi Cad. No. 13/2, Heybeli - İSTANBUL. **14 yaşında. Pul ve kartpostal koleksiyonu var. Müzikten hoşlanıyor.)**

SERDAR GÜCÜYENER : Çağlayan, Vatan Cad. Esen sokak No. 59, Şişli - İSTANBUL. **(Ortaokul son sınıf öğrencisi. Müzik, şiir, dans ve spordan hoşlanıyor.)**

BAYRAK YARIŞI

Bu oyunda küçük renkli bayraklar yerine renkli bezler veya eşarplar kullanılır. Yalnız her takımınki değişik bir renkte olmalıdır.

Her takımda 4-8 oyuncu bulunmalıdır. Oyun en az 10 metre uzunluğu olan bir alanda oynanır. Her takım ikiye ayrılır. Oyuncuların yarısı alanın bir ucuna diğer yarısı da karşı taraftaki ucuna giderler. Orada arka arkaya dizilirler. Takımlar arasında 1 metre kadar bir açıklık bırakılmalıdır. Her takımın bir bayrağı vardır. Bu bayrak önde duran bir oyuncuya verilir. Bayraklar önce aynı taraftaki oyunculara verilmeli, böylece ilk defa koşuya başlıyanlar aynı yönde koşmalıdır.

Oyun başlayınca bayraklı çocuklar karşı tarafa doğru koşup ellerindeki bayrağı orada en önde duran arkadaşlarına verirler. Yalnız bu oyuncu bayrağı çabuk almak için adım atmamalıdır. Bayrakla bir kere koşan oyuncu bir kenarda bekler. Bayrağı eline alan vakit geçirmeden koşuya devam ederek karşıdaki sırada önde duran çocuğa verir. Oyun böyle hareketli bir şekilde sürüp gider. Hangi takımın son oyuncusu koşup bayrağı karşıya bırakırsa o takım kazanmış sayılır.

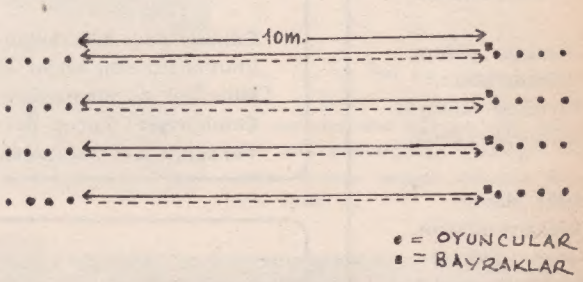

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Erzincana bağlı bir ilçe. 2) Su ortasında kara parçası. Başlıca, temel niteliğinde olan. 3) Bir kadın ismi. 4) Tavana asılan lambalı süs. Tersi sıfat takısı. 5) Şimdiye kadar. İki şeyi birbirinden ayıran uzaklık. 6) Bir hayvan. Ağacın kısımlarından. 7) Bir erkek ismi. Ünlü bir Türk şekerlemesi. 8) Evcil hayvanların en sevilenlerinden biri. Akarsularda bulunan bir balık türü. 9) Kokulu bir ot. Avuç içi. Şiirde bir vezin. 10) Asker. Dünyanın en uzun nehri. Bir nota. Bir işi yürütme. 11) Demir levha. Bıçak, kılıç gibi kesici aletlerin kabı. Elindekinden hoşnut olma hali. 12) Bir hidrokarbon. Atın toynaklarına çakılan demir parça. Tersi başlıca besin maddemiz. 13) Fransa'nın başkenti. Ünlem. 14) Hayvan ölüsü. Ayakkabı çekeceği. Bir cedvel.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Yumurta pişirme şekillerinden. Soy. 2) Aletler. Orta Asyada bir ırmak. 3) İstanbul'da bir semt. Tekil ikinci şahıs. Kurtuluş yolu. 4) Özgür kılan. Yugoslavya'da bir şehir. 5) Ev. Bayağı. Tersi bir bağ. 6) Şu veya bu halde bulunmak anlamına gelen bir türev. Karışık renkli. Yüzün saçlarla kaşlar arasındaki kısmı. 7) Evliya. At yavrusu. Şekeri ünlüdür. 8) Vücudumuzun kısımlarından. Tersi arının yaptığı. Boş söz. Eski bir çalgı. 9) Bir nota. Beyaz. Tersi isim. 10) Bölmeli büyük göçebe çadırı. Mezopotamya'daki eski devletlerden biri. 11) Belirti, ip ucu. 12) Bursa'daki ünlü camilerden biri. 13) Kargı. Elçiliğe bağlı uzman veya görevli.

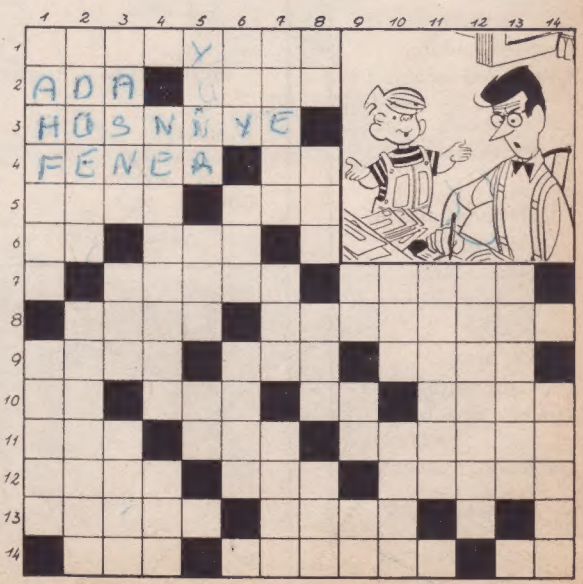

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) DEVLET BAKANI. 2) ODA. SUAT. RUSYA. 3) LAKİN. SAKİN. ER. 4) İLAH. 5) ALT. FA 6) Bİ. 7) AVRUPA. 8) HA. LAR. 9) HALA. 10) ERAT. MAJESTE. 11) TM. GAR. 12) İTAAT ETMEK. MUM. 13) AN. KROM. SELE. 14) YAT. KİN. NUTUK.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) DOLMABAHÇE. AY. 2) EDA. LİVA. SİNA. 3) VAKİT HE. 4) İL. YULARTAK. 5) ESNAF. PALAMAR. 6) TU. HAMARAT. TOK. 7) BAS. GEMİ. 8) ATA. MAT. 9) ARMA. 10) ARİ. 11) NUN. ER. SU. 12) IS. MET. 13) ULU. 14) TARZAN. KESMEK.

OKUYUCU KÖŞESİ

«BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI» NIN İLK ELEMESİNDE BEĞENİLEN ŞİİRLER

Büyük Şiir Yarışması Seçici Kurulu'muzun ilk elemede beğendiği şiirleri yayımlıyoruz. Yarışma sonunda derece ve mansiyon alacaklar, ikinci bir elemeyle seçilecektir.

MESLEKLER V E ZORLUKLARI

Ressam oldum,
Elimde palet,
Renkler olmuyor
Birbirine denk.

Şoför oldum,
Direksiyondayım.
Aman, dikkat!
Birine çarpacak!..

Şair oldum,
Yazıyorum.
Yazdıklarımı
Beğenmiyorum.

Gazeteci oldum,
Geziyorum sokak
sokak.
Akşama dek
Sesim kısılacak.

Öğretmen oldum,
Öğretiyorum.
Akşam olunca
Yatağa seriliyorum.

Sözün kısası,
Her işin zorluğu var.
Olmak isteyen,
faydalı,
Çalışmalı, çalışmalı.

MERAL YILMAZ
(Çaybaşı Mah. Değirmenözü Cad. No : 68 DENİZLİ)

FİLİZ YAVUZ
(İskender Paşa Mah. Muhtar Hüsnü So. No : 2/1 - İSTANBUL

ATATÜRK

Dilimde adın her zaman,
Unutamam seni hiçbir an.
Milletimi düşmanlardan kurtarmışsın,
Cumhuriyet'i kurup devrimler yaratmışsın,
Yurdumu her bakımdan kalkındırmışsın.

İHSAN TOSUN
(Eflaâni, No : 28 ZONGULDAK)

MEHMETÇİK

Tüfek elde,
Bomba belde,
Kendin siperde,
Gözlerin açık...

Elin tetikte,
Kurşun hedefte,
Zafer sende,
Aslan Mehmetçik!

ÇİÇEKLER

Bahçem hep çiçek dolu,
Hepsi de mis gibi kokulu,
Karanfiller, sümbüller...
İç açıcı pembe güller...

Hele şu lâleye ne dersin?..
Papatyalar bir tamama ersin,
Gelinciği de Allah versin,
Bahçem hep çiçekle dolsun!

MELEK BAKIRCI
(Kadıköy, Mühürdar Cad. Başakçı Ap. 153/10 - İSTANBUL)

CÜNEYT DEMİR

BAHAR GELDİ

İşte bakın, bahar geldi,
Soluk otlar yeşerdi,
Bakın, tül kanatlı kelebek,
Kanatları benek benek.

Bir kuzu meliyor,
Kardeşi de süt emiyor;
Uçurtmalar ellerde
Yükseliyor göklerde.

Baharın meyveleri,
Kiraz, armut, şeftali,
Taptazedir sebzeleri,
Hepsinin var ayrı yeri.

HALET ERMİN
(İnönü Mah. 114. So. No : 120 AKHİSAR)

KUŞUM

Vurmuşlar onu yaramaz çocuklar,
Annesinden ayırmışlar,
Bacağından yaralamışlar,
Bahçemize atmışlar.

Zavallı kuşum,
Onu çok seviyorum,
Büyüsün de uçsun istiyorum;
Bunun için onu bakıp
besliyorum.

Bilmece Bildirmece

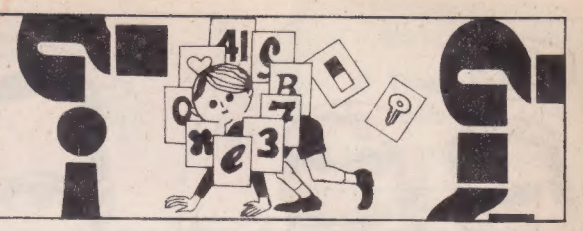

bakunin

(Devamı var)